

KDYŽ NENÍ SÍLA PEČOVAT NA 100 %

POHÁDKA PRO MALÉ I VELKÉ KARANTÉNISTY

Bylo nebylo, v jednom paneláku plném spousty cizích lidí, žili, byli v bytě: babička, maminka, tatínek, jejich tři děti a také pes. V běžných dnech o sobě skoro ani nevěděli. Tatínek jezdil do práce, děti byly ve školce, babička si luštila svoje křížovky, maminka obstarala domácnost, a když se večer sešli u televize, pověděli si zážitky, potěšili se, a šli spát, každý do své komůrky.

Pak ale na dveře zatukala karanténa. Říkala – **pustte mě dál, nebojte se mě, jen s vámi chvíli pobudu a zase půjdu**. A milé děti ji pustily, protože byly tuze zvědavé a říkali si – **taťka nepůjde do práce, huráá**. Babička nám poví pohádku, jupí! Mamka nám uvaří naši oblíbenou rajskou omáčku, místo té školkové, která je kyselá. I rodiče a babička se těšili, a pejsek ten vrtěl radostí ocasem tak, že utřel všechen prach z poliček.

Ale netrvalo to dlouho a z bytu se už vůbec neozýval smích a činorodá zábava. Naopak, byl slyšet práskot dveří, křik, možná i trochu pláče. Obličeje našich milých postaviček posmutněly. A všichni si říkali – **proč jen my si vůbec nerozumíme a jak to tu dál vydržíme?** Jak to, že k sobě vůbec nejsme tak ohleduplní a tolerantní jako jindy? Těšili jsme se, že k sobě budeme mít blíž, že si užijeme spousty zábavy, a že už nás nic nerozdělí. A přitom chceme mít jen chvíli klidu. Být prostě někde úplně jinde, samotní, v klidu a bez povinností. Co teď s tím?

KDYŽ NENÍ SÍLA PEČOVAT NA 100 % POHÁDKA PRO MALÉ I VELKÉ KARANTÉNISTY

V tu chvíli se v bytě zjevila kouzelná víla a řekla: „**A jéje, paní karanténa vám tu vyčarovala velký začarovaný kruh.** To je takové známé zlé kouzlo, které se u lidí, co jsou dlouho spolu a mají spoustu povinností, často objeví. Čím víc se snažíte splnit všechno z toho, co jste si přáli společně stihnout, tím víc nervozity ze začarovaného kruhu vyvěrá, a každý z vás se nakazí špatnou náladou a šíří ji dál...
Nebojte se, poradím vám pár protizaklínadel.“

A pak začala mávat svou kouzelnou hůlkou a řekla:

„**Maminko, čaruji, abys už nechtěla stihnout úplně všechno, ono to počká.**“

„**Tatínku, čaruji, abys chvílku přestal myslet na své nesplněné pracovní povinnosti a upřednostnil domácí pohodu před čistým pracovním stolem.**“

„**Babičko, čaruji, abys myslela na své zdraví a nechtěla všem pomáhat za každou cenu. Radši si sedni, odpočívej a raduj se z toho, že jste něco stihli třeba jen na „lepší trojku“, jak bys kdysi řekla svým žáčkům.**“

„**Čaruji, abyste se zase zkusili pochválit, i za drobnosti.**“

„**Čaruji, abyste si každý den řekli, že jste si našli alespoň malou chvílku na společnou zábavu, společný smích, příjemný dotyk.**“

KDYŽ NENÍ SÍLA PEČOVAT NA 100 % POHÁDKA PRO MALÉ I VELKÉ KARANTÉNISTY

A jak se víla objevila, tak taky zmizela. Všichni obyvatelé bytu na sebe koukali, pak se začali usmívat, a pak se rovnou šli obejmout. **Vždyť přeci nezáleží na tom, jestli je všechno úplně perfektní.** Trochu nepořádku v kuchyni, pracovní úkoly splněné zhruba z poloviny, a domácí úkoly taky tak. No a co? **Nouzový stav si žádá trochu jiný přístup.**

Nezačalo to fungovat hned. Další den se zase všichni trochu pohádali. **Pak se ale vrátili ke společnému stolu a vzpomněli si na vílu.** A viděli svět mnohem barevněji.

